

delige Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold, og efter 5 Aars Forløb fra denne Lovs Ikrafttræden skal den samme Bestemmelse træde i Kraft for alle de Køer, der tilhører Malkeracerne. Som jeg nævnede ved Forelæggelsen, var der i Folketingets Udvalg den Gang flere Medlemmer, der godt kunde se, at denne Bestemmelse var uheldig, og at den vilde komme til at gøre betydelig Skade. For at modvirke dette, blev der af en Del Medlemmer i Udvalget stillet Forslag om, at Landboforeningerne, hvor Forholdene talte derfor, kunde afvige fra disse to Bestemmelser. I Samraadet stillede imidlertid den daværende Landbrugsminister sig saaledes, at han kun kunde gaa med til en saadan Bestemmelse, naar det blev indsat i Loven, at Landbrugsministerens Tilladelse skulde indhentes. Denne Bestemmelse blev da ogsaa indsat. Men det var i Udvalget en bestemt Forudsætning, at naar en Landboforening søgte om Dispensationen og de stedlige Forhold talte derfor, maatte Dispensationen ogsaa gives, og den daværende Landbrugsminister godkendte ogsaa denne Opfattelse. Som bekendt er det dog gaaet helt anderledes. Vore Landboforeninger var straks paa det rene med, at disse Bestemmelser vilde komme til at virke meget generende og i ikke ringe Grad svække vore Dyrskuers allervigtigste Hold, nemlig Kvæget. Og det er klart, at det vil blive betydelig værre, naar det til næste Aar ogsaa skal gælde for Køerne. Saa vil det Hold, Køer og Samlinger, paa vore Dyrskuer faa Dødsstødet, og det maa betragtes som meget uheldigt. For at undgaa, at dette skulde ske, indsendte vore Landboforeninger, baade de samvirkende sjællandske Landboforeninger og de forenede jydsk Landboforeninger, jeg tror det var i Vinteren 1914, Andragender om at faa Dispensation fra disse Bestemmelser. Men disse Andragender blev, saa vidt jeg ved den 4. Marts, afslaaet. Nu var det, saa vidt mig bekendt, Ministerens Opfattelse, at han mente ikke at kunne give en hel Landsdels Landboforeninger en saadan Dispensation. Det maatte være de enkelte Landboforeninger hver for sig, der søgte, og naar Forholdene saa talte derfor, kunde Dispensationerne gives. De enkelte Landboforeninger maatte søge hver for sig og begrunde deres Andragende. Og det har da ogsaa siden fundet Sted og det i meget stort Omfang. Mange af vore Landboforeninger har allerede, som jeg nævnede,

gjort den Erfaring, at denne Bestemmelse ikke blot er en Klods om Benene, men ogsaa en betydelig Indskrænkning i det frie Selvstyre, som vore Landboforeninger hidtil har haft, og som de, saa vidt mig bekendt, aldrig har misbrugt. Ved Siden deraf er navnlig de smaa Landboforeninger klare over, at den direkte Virkning af disse Bestemmelser særlig bliver uheldig — det har allerede vist sig — for Tyrenes Vedkommende, og at det i endnu højere Grad vil blive Tilfældet, naar nu ogsaa Køerne skal med.

Saa vidt mig bekendt, er imidlertid Resultatet blevet dette, at alle de Andragender, som er indsendte fra de enkelte Foreninger, er blevet pure afslaaet af den nuværende højtærede Landbrugsminister. Nu skal jeg ikke komme ind paa, hvad der kan have været Aarsagen til dette, jeg gaar ud fra, at den højtærede Minister selv vil komme ind paa dette og redegøre herfor. Jeg har ganske vist en Formodning om, at de ledende Konsulenter indenfor Kvægavlen har fraraadet at give disse Dispensationer. Men som Forholdene nu ligger, er vi Forslagsstillere klare over, at det er paa høje Tid, at der sker en Ændring paa dette Punkt, saaledes at vi igen bliver stillet saa nogenlunde frit, i alt Fald til Dels lige saa frit, som vi har været tidligere, og saaledes, at der bliver bedre Udsigt til at faa ikke blot de gode, men de bedste Avlsdyr frem paa vore Skuer. Og dette er jo dog Kærnepunktet.

I § 7 i den gældende Husdyrlov er der en tilsvarende Bestemmelse. Heri anføres de Regler, hvorefter Statstilskuddet skal ydes til Præmier for Tyre ved Stats-tyreskuerne. Dette Tilskud andrager 40,000 Kr. I Paragraffen er der endvidere en Bestemmelse om, at „efter Forløbet af 3 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden kunne Tyre af Malkerace, der ikke tidligere ere præmierede paa et Statsskue, kun præmieres paa et saadant Skue, naar der foreligger fyldestgørende Oplysninger om Moderdyrenes Mælkeydelse saavel i Henseende til Mængde som til Fedtindhold“. Denne Bestemmelse har vi ikke villet røre ved — selv om den mulig er noget overflødig — og det af flere Grunde. For det første er den ikke generende for Landboforeningerne eller deres Dyrskuer, og da hele Beløbet til Præmier ydes direkte af Statskassen, kan man jo ogsaa sige, at Forholdet her er et noget andet. Men endelig ønsker vi Forslagsstillere ikke at tage mere med end højst nødvendigt for